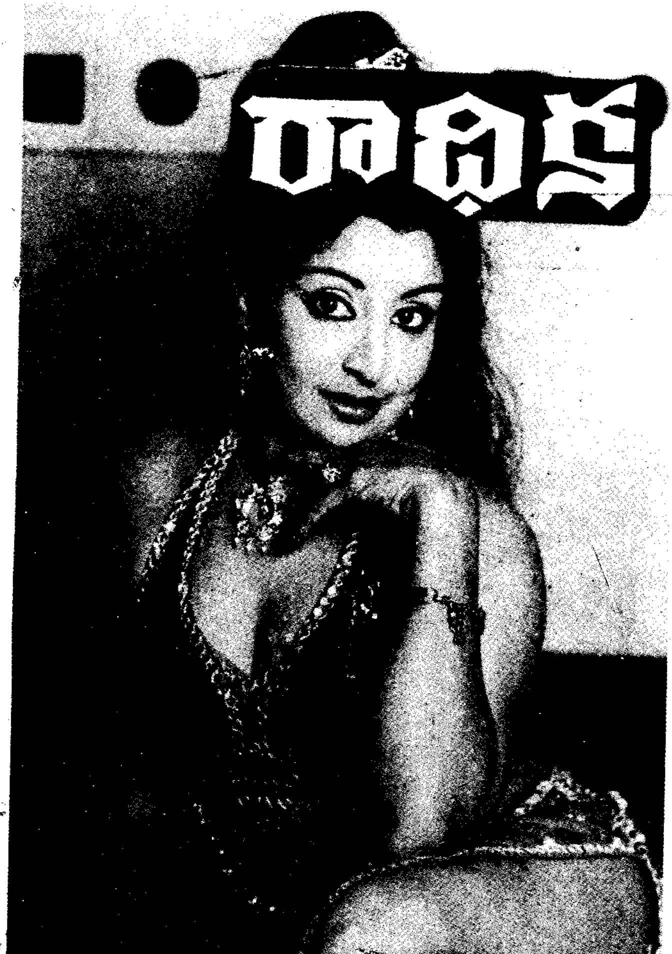

హంతకుడు

తాయి రచన

ప్రేమ ఆ ఇంట్లో చేరిన అయిదో రోజునో, ఆరో రోజునో ప్రభావతి మీనాక్షి గురించిన వార్త నా చెవిలో పడేసినప్పుడు నేను వెంటనే నమ్మలేకపోయేను. ప్రభావతి నా భార్యఅయి నాలుగు సంవత్సరాలు నిండినా ఎందుకో ఇదమిద్ధంగా తెలియదు. తను చెప్పిన ప్రతి మాటా నమ్మ బుద్ధికాదు. అతిశయోక్తి పాలు రవంత

ఎక్కువ ఉంటుంది కాబట్టి ఈ చెవితో విని ఆ చెవితో వదిలేయటం నాకు అలవాటయిపోయింది.

మీనాక్షి గణపతి శాస్త్రిగారి ఏకయిక పుత్రిక. పదిహేడు సంవత్సరాల వయసు ఉంటుంది. స్కూలుఫయినలు చదువుతూ మధ్యలో చదువు ఆపేసి ఇంట్లోనే ఉంటోంది. ఆయన మా ఇల్లుగల మహామహావుడు. యాభయి అయిదేళ్ళు ఉంటాయి. పొట్టిగా గుమ్మడికాయలా నిగనిగలాడుతూంటాడు. సెకండ్రిగ్రేడు టీచరుగా కమిటీస్కూల్లో పని చేస్తూ ట్యూషన్లుచెప్పి రెండు డాబాలు కట్టించేడు. ఇరవయి అయిదు సంవత్సరాలు స్కూలు డబ్బు ఏంత తిన్నాడో ఎవరూ లెక్కకట్టలేదు. కాని చివరిసారిగా వెయ్యిన్నరకువేస్తే స్కూలు హెడ్మాస్టరుకు ఈయనంటే పడక రెడ్‌హేండెడ్‌గా మేనేజిమెంటుకు పట్టించేరు. ఉద్యోగం పోయేక అరండాల్ పేటలో నాలుగు గదులు అద్దెకు తీసుకుని ఒక ట్యుటోరియల్ కాలేజి ప్రారంభించేడు.

ఆయన భార్య సరస్వతి-చూడటానికి ఆయనకంటే పెద్దదానిలా కనిపిస్తుంటుంది. సామాన్యంగా ఆవిడ ఇంట్లో ఎప్పుడూ ఉండదు. భజనల ఎక్స్‌పర్టు.ఏ దేవాలయంలోభజనలు ముమ్మరంగా సాగుతుంటాయో అక్కడ ఆవిడగొంతు హయిపిచ్‌లో ఉండవలసిందే. భజనలు ఎక్కడా లేకపోతే టెంపరరీ డ్యూటీకి వెళ్ళినట్లు బెజవాడ కొడుకు దగ్గరకు వెళ్ళి కూర్చుంటుంది. అతగాడు వయికుంఠ యాత్రా స్పెషల్ ఏజంటు. డబ్బుకట్టిన ఏ యాత్రికుడయినా లేక యాత్రికురాలయినా యాత్రీకులు బయలుదేరని పక్షంలో డబ్బులు వాపసు చేయబడవు. ఆ స్థానే అతగాడు సరస్వ

తినో, దగ్గిర బంధువుల నెవరినయినా వీలుంటే డబ్బులు పుచ్చుకుని (కన్సెషన్ రేట్పు) యాత్రికుల బృందంలో చేర్చేస్తుంటాడు.

రెండు రోజులు అయానాక, “మీకో సంగతి చెప్పేను కదూ? అంది ప్రభావతి.

“ఏ సంగతి అడిగేను.

''అదేనండీ మన ఇల్లుగల వాళ్ళమ్మాయి....''

''మీనాక్షి సంగతి.''

''ఆఁ ఆఁ'' అంది చేతులు తిప్పుతూ.

ప్రభావతికి వయిదీకులంటే పడదు.

తలూపి, ''చెప్పేవు'' అన్నాను.

''వయికి చూడటానికి ఆ అమ్మాయి అలా కనిపించదు కదండీ?''

ఈ మాట మటుకు అబద్ధంకాదు. మీనాక్షి చూట్టానికి అమాయకురాలిలా కనిపిస్తుంది. అణుకువగలిగిన పిల్లలా ఉంటుంది. అవునన్నట్లు తలూపేను.

''మీనాక్షి వారానికి కనీసం రెండు సినిమాలయినా చూస్తుందట'' అంది ప్రభావతి.

''కాంప్లిమెంటరీ పాస్‌లున్నాయా?''

''అదికాదండీ, దొంగతనంగా-వాళ్ళింట్లో తెలియనీయకుండా చూస్తుందట.''

''అలా అని నీతో అన్నదా?''

''లేదు. పార్వతి నాకు చెప్పింది.''

పార్వతి మా పని మనిషి.

''ఎవరట అతను?''

''ఎవరు?''

''అదే మీనాక్షి తిరుగుతుందన్నావే''.

''అయ్యో రామా! ఒక్కడేకాదట. చివరకు ఈ వీధి చివరన దర్జీ లేడూ....''

''సుభానీనా?''

''ఏమో-పేరు నాకు తెలియదు. అతనేనేమో''

''నీకీ సంగతులు ఎవరు చెప్పేరు?''

''ఇంకెవరు. పార్వతే.''

ఆ పూట నాలుగయిదు తడవలు మీనాక్షి నా ఆలోచనల్లో కదులాడింది. మీనాక్షి అందగత్తె. పిల్లి కళ్ళు. ముక్కు పొడుగ్గా, అందంగా ఉంటుంది. నొక్కుల జుట్టు. అంత లావుకాదు. సన్నంగా ఉండదు. లంగా ఓణీలో చలివిడి ముద్దలా ఉంటుంది. ఆ పిల్లను మరో విధంగా ఊహించుకోవటానికి మనసు సుతారమూ ఒప్పుకోవటం లేదు.

మరో వారం గడిచిందో లేదో—ఒక సంఘటన జరిగింది. అప్పుడు రాత్రి తొమ్మిదిన్నర దాటి ఉంటుంది. భోజనంచేసి ఆనాటి పత్రిక తీసుకుని మడత కుర్చీలో కూర్చుని చదువుకుంటున్నాను. అమావాస్య రోజులు. వీధిలోని మునిసిపాలిటీ లయిటు వెలిగి వెలిగి ఆరిపోతోంది. గాలి చల్లగా వీస్తోంది. వర్షం వచ్చే సూచనలున్నాయి. అంతలో చేతులు చీరకు తుడుచుకుంటూ ప్రభావతి వచ్చి రహస్యం చెబుతున్నంత చిన్నగా, ''ఇలా రండి'' అంది.

ప్రభావతికి ఎలుకలంటే మహాసరదా. ఏదయినా ఎలుక తన కళ్ళ బడిందంటే దాన్ని చంపేవరకు నిద్రపోదు. తలుపులు వేసి నాకొక కర్రఇచ్చి తనొక కర్ర తీసుకుని వేట మొదలుపెడుతుంది.

''రేపు చంపుదాంలే'' అన్నాను విసుగ్గా.

''ఏ(విటి?''

''ఎలుక''

''ఎలుక కాదు ముందిలా రండి, ష్ష్....'' అంది పెదిమలకు అడ్డంగా చూపుడు వ్రేలుంచి.

పేపరు మడవకుండా బల్లమీద వదేసి, జారిపోతున్న

లుంగీ పయికిలాగి కట్టుకుని లోపలకు నడిచేను. నేను గుమ్మం దాటగానే స్విచ్‌లు నొక్కి బయట లయిటు, గది లోని లయిటు ఆర్పివేసింది.

"ఏమిటి?" అన్నాను చీకటికి అలవాటుపడుతూ.

ప్రభావతి నా చేయి అందుకుని వచ్చి నా ఎదురుగా నుంచుంది. తన తలలోని మల్లెలు గదిని సువాస

వతో నింపుతున్నాయి.

"మీనాక్షి వాళ్ళింటికి ఎవరో వచ్చేరు." అంది.

చీకటిలో ప్రభావతి ముఖంలోని ఎక్స్‌ప్రెషన్స్ నాకు కనిపించటంలేదు.

"ఎవరు?"

"ఎవరో నాకేం తెలుసు? దొడ్డివయిపు తలుపు కిర్రు మంటే గొడ్లేవయినా వచ్చేయేమోనని బయటకుచూసేను. ముఖం సరిగా కనిపించలేదు. తెల్లటి గుడ్డలుమటుకు వేసుకున్నాడు.

"ఇంటిలో ఆ పిల్ల తల్లితండ్రీ లేరా?"

"అయ్యో రామ. అందుకేగదండీ నేను అనుమానపడుతూంట. ఆయనేమో అర్జంటు పనుండి మాచర్ల వెళ్ళేరు. ఈ రాత్రికి రాడు. సరస్వతమ్మకు రామాలయంలో ఈ రాత్రి భజన ఉంది."

నా మీద బిందెడు చల్లనీరు క్రుమ్మరించినట్లనిపించింది.

"చూద్దాం రండి" అంది ప్రభావతి.

"ఎక్కడనుండి?" అడిగేను.

పడకగది తలుపు పయినున్న వెంటిలేటర్ చూపించింది. మా మంచం ఎక్కి చూస్తే వెంటిలేటర్ ఆయిరన్ మెష్‌లోంచి అవతలి గదిలో ఏం జరుగుతుందో చూడవచ్చు. గదిలో లయిటు వెలుగుతోంది. ఎవరూలేనట్లు నిశ్శబ్దంగా ఉంది. నాకు క్యూరియాసిటీ ఉన్నా పయికి తేలకుండా "ఎవరెలా పోతే మనకెందుకు? వెళి నీ పని చూసుకో" అన్నాను.

నేను చెప్పినపని అక్షరాలా ఎప్పుడూ పాటించను. "వంటిల్లు సర్దేసేను. ఇంకేం పనులున్నాయి? రండి"

అంది నాచేయి పట్టుకుని లాగుతూ.

వంటిల్లు సర్ది ఉండదు. అవతలి వయిపు తలుపు తెరిచే వచ్చి ఉంటుంది. పిల్లివచ్చి పాలుతాగి వెడితే రేపు మధ్యాహ్నంగాని ఆ సంగతి చెప్పదు,

''ముందు వంటగది తలుపులు వేసిరా'' అన్నాను రెండడుగులు మంచం వయిపువేస్తూ.

''మీ భయం పిల్లి వచ్చి పాలుతాగి పోతుందనేకదూ:'' అని మంచంఎక్కి. ''సాయంత్రమే తాగి పోయింది. మళ్ళీ ఎక్కడున్నాయని తాగుతుంది?'' అంది. పాలు ఆ నల్లపిల్లి కోసమే తెప్పిస్తున్నట్టు,

ప్రభావతి మీద నేను రాత్రుళ్లు కోప్పడను. పడకమీద చాలా మారాంచేసి నాకు అవసరమయినచోట అనువుగా ఉంచదు. సాకులు చెప్పి తప్పించుకుంటుంది. పళ్ల శబ్దం కాకుండా కొరుక్కువి మంచం ఎక్కేను.

ప్రభావతి అవతలి గదిలోకి చూసి.''షష్...చూడండి.'' అంది.

ఆమె ప్రక్కనే నుంచుని చూసేను. గది తలుపులు వేసి గడియ పెట్టి ఉన్నాయి. కిటికీ తలుపులు బిగించి ఉన్నాయి. మంచం ఉండ వలసిన పరుపు ఎదురుగా గోత టేబిల్ ఫేన్ తిరుగుతోంది. స్టాండు మీద తెల్లటి పయిజామా లాల్చి, గళ్ళ డ్రాయరు తగిలించి ఉన్నాయి, నేల మీద లంగా, ఓణీ, జాకెట్ కుప్పగా పడిఉన్నాయి.

''పీళ్ళేరి?'' అడిగేను ప్రభావతి చెవిలో.

''కాపింతి ఇవతలకు రండి. చూడండి... ఆపిల్ల ఎంత ఊరి తెగించిందో....'' అంది.

''మెల్లిగా మాట్లాడు'' అని ప్రభావతి వయిపు జరి

గేను.

గోడ ప్రక్కగా మీనాక్షి నిలబడి ఉంది. ఆమె ఎదురుగా అతను మోకాళ్ళ మీదున్నాడు. అతని వీపు మాకు అభిముఖంగా ఉంది. అతని పెదిమలు ఆమె పొత్తికడుపున క్రింది భాగాన్ని తడుపు తున్నాయి. ఆమె కాళ్లు విడివడి

ఉన్నాయి. అతని తల ముందుకు వెనక్కి ఊగుతోంది. ఉండుండి ఆమె పెదిమలను కొరుకుతున్నాడేమో, "నెమ్మది బాబూ....గట్టిగా వద్దు" అంటోంది. అతని చేతులు ఆమె పిరుదుల చాటుకు వెళ్ళేయి. ఆమె చేతులు అతని తల మీద ఉన్నాయి. ఆగాగి అతన్ని తనకేసి అదుముకుంటోంది. కళ్లు మయిమరుపు ఆస్వాదనతో మూసుకుపోతున్నాయి. నాలుకతో ఆకురాయిలా ఆమెను అరగదీస్తూ ఉండవచ్చు. ఆమె శరీరం లయిటు వెలుగుకు మరింత ఎర్ర నవుతున్నట్లుగా ఉంది. భుజాలు గుండ్రంగా ఉన్నాయి. బాహు మూలల్లోని వెంట్రుకలు రాగివర్ణంలో ఉన్నాయి. నడుం సన్నగా ఉంది. నాభిలోతుగా ఉంది. తొడలు బలంగా ఉన్నాయి. స్తన సంపద అట్టేలేదు. పొత్తి కడుపు భాగానికి, నా కళ్ళకూ అతని తల అడ్డం.

చటుక్కున తల తిప్పి ప్రభావతి వంక చూసేను. ప్రభావతికి పక్కింగ్ నచ్చాడు. "ఛీ పాడు" అంది. అందులో నాకు అసహ్యత ధ్వనించలేదు. తన పాత అయిష్టాన్ని రెన్యూ చేసుకుంటున్నట్లనిపించింది. కుడిచేయి ఆమె నడుం మీద వేసేను. నా నరాలుగాలి పోసుకుంటున్నాయి. పొయ్యి ముందు కూర్చున్నట్లు వళ్ళు వేడికాసాగింది. చీర కుచ్చెళ్ళు లాగి లంగా పయిన వత్తేను. ప్రభావతీ వేడిలో ఉందేమో నా అక్కునచేరి కుడి చేత్తో వేడిగా పొంగుతున్న నన్ను పట్టుకుంది.

"ఎవరతను? సుభానేనా?" అడిగింది.

"ముఖం చూడనీ, అతను కాదో తెలియటం లేదు." అని ప్రభావతి లంగా బొందుముడి లాగేను. ఊడి వచ్చి లంగాజారి పోయింది. ఆమె వంటి మీద ఒక్క జాకెట్టు

మడుకు ఉంది.

లుంగి తోసేసేను.

''జాకెట్టు తీసేసేయి'' అన్నాను.

''గుండీలు వెనకవున్నాయి. తీయండి'' అంది ప్రభావతి.

సాహచర్యంగా ప్రభావతి ఎప్పుడోగాని టీగా ఉండదు. నాలుగు సంవత్సరాలు గడిచినా ప్రభావతిని చివరంటా చూడలేదు. సిగ్గు ఎక్కువై. తొడలు విడదీస్తే అరచేయి అడ్డం పెట్టుకుని "రద్దురా" అని నా భుజాల మీద కాళ్లు వేసి తనలోకి అమర్చుకుంటుంది. అంతా అయినాక లేచే ప్పుడు చూడాలని ఏ ఉత్సాహమూ ఉండదు. స్తనాలు మీనాక్షి స్తనాలకు దయిల్ ఉంటాయి. ఎంత వత్తినా అభ్యంతరం చెప్పదు. పయి పెచ్చు అడుగుతుంది.

జాకెట్ తీసి అవతల పడేసి పట్టుకున్నాను. ప్రభావతి నా అంత ఎత్తు. నా కంటె రవ్వంతలావు. ఆమెను కరుంతో గట్టిగా వత్తాను.

"శే. చాలిక" అంది మీనాక్షి.

అతను లేచి నుంచున్నాడు. మీనాక్షి పయిన జానెడుం టాడు. పిరుదులు బలంగా ఉన్నాయి. తొడల నిండా వెంట్రుకలున్నాయి. శరీరం చామన చాయలో ఉంది. మీనా క్షిని గట్టిగా కవుగలించుకుని ఆమె పెదిమలు అందు కున్నాడు. పెదిమలు కొరుక్కుంటున్నట్లు తల లూగు తున్నాయి.

"అబ్బ. అక్కడ ఉంచిన నోటిని ఇది ఎట్లా ముద్దు పెట్టుకుందీ....ఏక్ ఛీ!"

అంది ప్రభావతి.

మీనాక్షికి ఉన్న టేస్టు నీకు లేదు అని అందామనుకుని మాట నోటి వరకు వచ్చింది. అనలేదు ఆమె మెడమీద ముద్దు పెట్టుకుని ఊరిన లాలా జలంతో మింగేసేను.

మీనాక్షి చేతులు అతని పిరుదుల మీద పడ్డాయి. రెండు పిరుదులూ రెండు చేతులతో పట్టుకుని స్తనాలు వత్తినట్లు

వత్తుతోంది. వేళ్ళు నాజూకుగా పొడుగ్గా ఉన్నాయి. గోళ్ళ కున్న క్యూటెక్స్ రంగు లైటు వెలుగులో మెరుస్తోంది ఉండుండి అతని నడుంను తన వయాపుకు నొక్కుకుం టోంది.

నిమిషం పాటు మీనాక్షిని ముద్దుల దొంతరలో నింపి ఫేనుగాలి పీల్చు కోవటానికి కాబోలు కవుగిలి సడలించి

దూరంగా జరిగి ఒక ప్రక్కకు తిరిగేడు. అతను సుభాషీనే వీళ్ళద్దరికి ఎలా సంబంధం కుదిరిందో?"

"అతను సుభానే" అన్నాను.

అలాగా అన్నట్లు తలూపి అతన్ని పరిశీలనగా చూడ సాగింది ప్రభావతి. ఆమె చూపులు నిగిడిన నరాల మీద నిలిచి ఉండకపోతే పరిశీలనకు అర్థం ఉండదు. ప్రభావతికి మరొక ఎదిగిన మగాడిని దిసగా చూడటం-అందులోనూ ప్రస్తుత పరిస్థితిలో—మొదటిసారేమో నాకు తెలియదు. కాని, నాకు కొత్త. అతను నా అంతపొడుగు ఉంటాడు. పొడుగుకు తగినలావు, చివరిలో అతనికి కవర్ లేదు.శరీరం లోని రక్తం చివరంటాచేరి గడ్డకట్టినట్లు, ఎర్రగా నిగనిగ లాడుతున్నాడు. పొత్తి కడుపు శుభ్రంగా ఉంది. చూపు సాటించి మీనాక్షి వయిపు మరల్చేను. ఆ ప్రాంతం ఆమె తొడంత సన్నగా పాలకోవాలు పొదిగినట్లు ఎత్తుగా ఉంది. అతని వాత ఎన్నిసార్లు పడిందో? అసలు మీనాక్షి సర్వీసెంత ఉన్నదో?

సుభాషీ పరుపు మీద పడుకుని ఒక కాలు చాచేడు. మరొక కాలు గోడకానించి గానుగ కర్రలా పడుకున్నాడు. మీనాక్షి వెంటనే వచ్చి అతని మీదపడి ముందు పెదిమల పయిముద్దు పెట్టుకుంది. తర్వాత ఆ పెదిమలు అలా క్రిందకు జరిగి అతన్ని నోటితో చుట్టేయి. రెండు క్షణాలు యిపయిన కొరికి చటుక్కున తల అతనిలోకి దించింది. ఆ పిల్లలో రసికత్వం ఉంది. మగాడినుండి సుఖం అందు కోవటం. అందించటం క్షుణ్ణంగా తెలుసులా ఉంది.

ప్రభావతి ఛీపాడు అని అంటుందనుకున్నాను. అనలేదు

(తరువాయి 49 వ పేజీలో)

మచిం వెధవ

(16వ పేజీ తరువాయి)

కళ్ళార్పకుండా ముందుకూ, వెనకకూ కదులుతున్న మీనాక్షి తలను చూడసాగింది.

కొద్దిసేపు చూసి విసుగెత్తిందేమో లేక తను కామెంట్ చేయకపోతే నేనేమయినా అనుకుంటున్నాననేమో "ఎక్కడ పెట్టుకునేది అక్కడే పెట్టుకోవాలి" అంది సన్నటి నవ్వు మిళితం చేస్తూ.

నేను మవునంగా ప్రభావతి స్తనాలు నొక్కాను.

"ఏమంటారు?" అంది.

"అది వ్యక్తులబట్టి ఉంటుంది. నీకు తీపి పడదు. అందరికీ పడదని, పడకూడదని ఎలా అనుకుంటావు, అన్నాడు?"

"అదంత తీపిగా ఉందా?" చటుక్కున అడిగింది.

"వాడిగురించి నాకేం తెలుస్తుంది." అని నవ్వి. "రేపు ఆ పిల్లను పిలిచి అడుగు తీపిగా ఉందో, కారంగా ఉందో" అన్నాను.

మోచేత్తో నా డొక్కలు పొడిచి "మీనాక్షి గురించి ఏమో అనుకున్నాను. కాలాంతకురాలు చాలా విషయాలు తెలుసు." అంది

ఈ మాట మటుకు అబద్ధం కాదు. ప్రభావతి పిరుదుల రాపిడికి నేను పగిలిపోయేంత గట్టి పడ్డాను. గూటి కొరకు వెతికే పక్షిలాకసి ఎక్కువవుతోంది. రెండు మూడుసార్లు ప్రభావతిని నాకు అభిముఖంగా తిప్పుకునేందుకు ప్రయ

త్నించేను. నుంచున్న పాటునే నన్ను తనలో ఇముడ్చుకో వాలని తనకూ ఉంది. మరో ప్రక్క మీనాక్షి రాస క్రీడలు చూద్దామనీ ఉంది.

"చాల్లే, రా" అన్నాడు సుభాని.

మీనాక్షి తల పయికి లాగింది. అతను చివరి వరకు తడి అయి మెరవ సాగేడు. లేచి అతని నడుంమీద కూర్చుని అటొక కాలు ఇటొక కాలు వేసి ముందుకు వంగి తన పెదిమలు అతనికి అందించింది. ముద్దు పెట్టుకున్నాడు అతని నోట్లో నోరు పెట్టి నాలుక కాబోలు అందించింది. బుగ్గలు కదులుతున్నాయి అతని చేతులు ముందుకు వచ్చి ఆమె స్తనాలు పట్టుకున్నాయి. ఆమె స్తనాలకంటే అతని చేతులు పెద్దగా ఉన్నాయి. వత్తుతున్నాడు. హాయిగా ఉంది కాబోలు ఉండుండి కళ్ళు మూసుకుంటోంది.

కొద్ది సేపాగి గాలి పీల్చుకునేందుకు కాబోలు, తల పయికి ఎత్తింది పెదిమలు అతని ఎంగిలికి తడితడిగా అయినాయి, నాలుకతో మరింత తడి చేసుకుంటూ ముందుకు పడుతున్న జుట్టు వెనక్కి నెట్టుకుంది, తలస్నానం చేసింది కాబోలు జడవదులుగా వేసుకుని చివరిలో రబ్బరు పెట్టు కుంది.

"ఊనా?" అడిగింది మీనాక్షి.

సాంకేతిక భాష నాకు బోధ పడేంతలో అతను తలూ పేడు. మీనాక్షి నడుం పయికెత్తుతోంటే నాకు అర్థం అయింది, కుడిచేత్తో అతన్ని పట్టుకుని తనను పయివించి క్రిందవరకు రెండుసార్లు రుద్దుకుంది....నా ఒళ్లు గగు ర్పొడిచింది. నా చేతిలోని ప్రభావతి స్తనాలు పిగిలి రక్తం కారేంత గట్టిగా వత్తేను. మరోప్పుడయితే ప్రభావతి

నాపో్ప అని మొత్తుకునేది. తనకూ ఆవేశం చివరిపాదంలో ఉందేమో "ఊ" అంది,

ముందుకు వంగి తనని చూసుకుంటూ అమర్చుకుని నడుం క్రిందకు నొక్కింది. చేయి తీసి అతని భుజాలను పట్టుకుంది.

"చూడండి చూడండి" అంది ప్రభావతి.

చూస్తుండగానే మనిషి కదలకుండా నడుంను అతని లోకి దింపింది. అబ్బ అని అనిపించింది. ఇద్దరి మధ్య ఖాళీ అంటూ ఏమీ ఉండి ఉండదు.

"ఏం తొడుక్కోకుండా చేయించుకుంటే కడుపు రాదా?" అడిగింది ప్రభావతి.

నాలో ఆలోచనలన్నీ ఆగిపోయేయి. "ఎవరికి? అతనికా?" అడిగేను నవ్వుతూ.

"చూస్తే అలానే ఉంది."

"దీన్ని మలయాళీయ పద్ధతి అంటారు."

"బావుంది ప్రతి పద్ధతికి పేరుంటుందేమిటి?"

"మరి!"

"అతను నిరోధ్ తొడుక్కోలేదు."

"మీనాక్షి వాళ్ళ దొడ్లో బొప్పాయి చెట్టుంది కదా."

"ఓహోహో" అంది ఏదో అర్ధమయినట్లు.

మీనాక్షి నడుం కదలటం మొదలెట్టేసరికి ప్రభావతి ఉద్రేకం కట్టలు తెంచుకుంది కాబోలు చటుక్కున నాకు అభిముఖంగా తిరిగి గట్టిగా కవుగలించుకుని నా ముఖమంతా ముద్దులతో నింపేసి కొద్దిసేపు నాకు ఊపిరాడనీయకుండా చేసి నన్ను వదిలింది. మంచం మీద వెల్లకిలా పడుకుని "రండి" అంది చేతులు చాపుతూ.

మీద పడుకున్నాను. నన్ను సవరించుకుని "నా కివాళ చాలా కసిగా వుంది. నేను వద్దన్నవరకు...." అంది నవ్వుతూ.

నేను అవుననలేదు. కాదనలేదు. లాకులు వదలిన పిడులా దూసుకుపోయేను.

ఆ రాత్రి సుభాషి రెండో ఆట వదిలే సమయానికిగాని

మీనాక్షిని వదలలేదు. మరునటి రోజు వుదయం మీనాక్షి పొద్దుపోయి నిద్ర లేచింది. నేను ఆఫీసుకు వెళుతున్న సమయానికి ముఖం కడుక్కుంటోంది. పరిశీలనగా చూద్దామని అనిపించినా ప్రభావతి ఎక్కడనుండయినా నన్ను వాచ్ చేయవచ్చనిపించి కుళాయి ప్రక్కగా నడిచి సంచికి అందుకుని వీధిన పడ్డాను.

అఫీసులో కూర్చున్నానన్న మాటేగాని నా ఆలోచనలు మీనాక్షి చుట్టూ తిరుగుతూండి పోయేయి. రాత్రినుండి ఒక విధమయిన ఆసక్తికి లోనవసాగేను. ఆమె పొందు అయస్కాంతంలా నా మనసును లాగుతోంది. పని చేయ బుద్ధి కాలేదు. సాయంత్రం యింటికి చేరేసరికి మీనాక్షిని చూడాలనే తహతహ బ్లడ్ ప్రెషర్‌లా పెరిగిపోయింది. స్నానం చేసి గుడ్డలు మార్చుకుని కుర్చీలో కూచుని కాఫీ తాగుతోంటే మీనాక్షి వచ్చింది. నల్లటి లంగా, నల్లటి జాకెట్ పయిన తెల్లటి వోణీ వేసుకుంది. రెండు జడల్లో ఒక జడ భుజం మీద మల్లెపూల బరువుతో వాలి వుంది. బల్లకానుకుని నుంచుని, "వీక్లీ తేలేదా?" అడిగింది.

ఆమె ముఖంలోకి పరిశీలంగా చూసేను. కడిగిన ముత్యంలా స్వచ్ఛంగా వుంది. ముఖం మీద గాట్లు లేవు. పెదిమలు ఎర్రగా వున్నాయి. కళ్ళకు కాటుక అందంగా వుంది.

"వీక్లీ తేలేదా? అని అడిగితే ఏమిటలా చూస్తారు?" అడిగింది.

తేరుకుని "తెచ్చేను. ప్రభావతి కిచ్చేను. అడుగు" అన్నాను.

నా మాటలు తడబడినాయి.

మీనాక్షి వంటగదిలోకి తొంగిచూస్తూ, "అక్కయ్యా, అక్కయ్యా" అని పిలిచింది.

జవాబు లేదు.

మీనాక్షి వంట గదిలోకి వెళ్ళి వెంటనే వీక్లీ పట్టుకుని వచ్చి జల్లకానుకుని నుంచుని పేజీలు తిరగవేయసాగింది.

"ప్రభావతి లేదా?" అడిగేను:

"స్నానం చేస్తున్నట్లుంది."

"నా హృదయంలోంచి చిన్న వణుకు ప్రారంభ మయింది. నిన్నటికి ఈ వేళకి మీనాక్షి ఎడల నా దృష్టిలో చాలా మార్పు నాకు తెలుస్తూనే వచ్చింది. తప్పు చేస్తున్న ఫీలింగుకు హృదయ స్పందన వేగం పెరిగింది.

"కొత్త సీరియల్ మొదలు పెట్టేరే" అంది.

"అవును, రాత్రి నుంచి" అన్నాను.

చటుక్కున తలెత్తి నా కళ్ళలోకి చూసి, వెంటనే నవ్వింది. నవ్వు సమ్మోహనంగా వుంది.

"మీ నాన్నగారు ఊరినుండి వచ్చేరా?"

"తెలూపింది.

"ఎప్పుడు;"

"ఉదయం."

మీనాక్షిని ఆకట్టింపుకోవాలి. ఎలా? సంభాషణను గాలంసులా పొడిగించేయవచ్చు. ఆ గాలంసును ఎక్కడో తెంచి ముడివేయక తప్పదు. అవినీతి చేసేందుకు కొన్ని 'గట్స్' కావాలి: నాకు లేవు. ఇంటా బయటా చదువుకు నేనప్పుడూ ఇప్పుడూ మంచి వెధవ అని నా మీద ముద్ర కొట్టి అందుకే మా నాన్న నన్ను వాదిలేశారు. ఒక ప్రక్క ప్రభావతి ఎక్కడ వస్తుందోనని భయంగా వుంది.

ఆమె పోలీసు కుక్కలాటి మనిషి. అనుమానం కలగనే కూడదు. కలిగిందో నన్ను సతాయించకుండా వూరుకోదు.

''ఊరెందుకు వెళ్ళేరు?''

'ఏమో నాకేం తెలుసు.''

టీగ్లాసు బల్లమీద పెట్టి సిగరెట్ తీసి వెలిగించేను.

రాత్రి నిద్రలేమికి కళ్ళు మంటలుగా వున్నాయి. సిగరెట్ పొగ పీల్చి వదిలి "నీ పెళ్ళి సెటిల్ చేయటానికి వెళ్ళే రట" అన్నాను నవ్వుతూ.

తల అడ్డంగా ఆడించి "అప్పుడే?" అంది సిగ్గు పడుతూ.

అవును. తొందరేఁవిటి అనుకున్నాను. మీనాక్షితో మాట్లాడటానికి మాటలు దొరకటం లేదు. వెతుక్కోవలసి వస్తోంది.

"ఏం, వద్దా?" అన్నాను.

"ఊహూ" అని.

పుస్తకం మూసి బల్లమీద పెట్టి చేతివేళ్ళు విరుచుకుని వంట గది వయిపు ఒకసారి చూసి "మీరు ఏవో పుస్తకాలు తెస్తుంటారని అక్కయ్య నాతో అంది."

"ఎప్పుడు?"

"అని చాలా రోజులయింది. మిమ్మల్ని చాలా రోజుల నుంచి అడుగుదామనుకుంటూనే మర్చిపోతున్నాను."

"ఓహో! ఆ పుస్తకాలా?" అన్నాను. 'ఆ' అనే అక్షరాన్ని వత్తి పలుకుతూ.

నవ్వుతూ తలూపింది.

"పెళ్ళి కాని పిల్లవు నువ్వు చూడకూడదు. చూస్తే చెడిపోతావు" అన్నాను.

'చూసినంత మాత్రానే చెడిపోతారేఁవిటి? ఒకసారి చూద్దామని వుంది. రేపు పట్టుకురారూ? రెండు మూడు రోజుల్లో తిరిగి ఇచ్చేస్తాను. ఒక సంగతి. నేను ఆ పుస్తకాలు అడిగినట్లు మాట వరసకయినా అక్కయ్యతో అన కండి ప్లీజ్."

"సరే" అన్నాను.

స్నానాల గది తలుపు తీస్తున్న చప్పుడు వినిపించింది. మీనాక్షి బల్లమీదున్న వీక్లీ అందుకుని వెళ్ళిపోయింది. అలా తను వెళ్ళిందో లేదో ప్రభావతి చీర వంటికి చుట్టు కుని గదిలోకి వచ్చింది.

గుండెనిండా ఊపిరి పీల్చుకుని "మీనాక్షి వచ్చి వెళ్ళింది" అన్నాను.

"పత్రిక తీసుకు వెళ్ళిందా?"

"ఆఁ"

"ఎందుకిచ్చారండీ. పాత సీరియల్ సగం చదివేను. మిగతా సగం స్నానం చేసొచ్చి చదువుదామనుకుని కొంత పక్కనే పెట్టి లోపలి కెళ్ళాను. చూపిందన్నమాట" అంది చీర వదిలేస్తూ.

"నేను అంటూనే వున్నాను-నిన్నడిగి తీసుకు వెళ్ళమని" అన్నాను దిశగా నుంచున్న ప్రభావతిని చూస్తూ.

నిన్నటి ప్రభావతికి, ఈవేళ్టి ప్రభావతికి తేడా వుంది. ప్రభావతి నా ముందు పట్టపగలు దిశగా ఎప్పుడూ నిలబడ లేదు. గుడ్డలు మార్చుకోలేదు. ఆరు నెలలు సహవాసం చేస్తే వాళ్ళు వీళ్ళు, వీళ్ళు వాళ్ళు అవుతారట. రాత్రి మీనాక్షిని చూసేక ఒక పక్క తనను తిడుతూ మీనాక్షిలా ఉండాలి అన్న ఆలోచన అంకురించిందేమో.

నీలం రంగు టవలు అందుకుని తుడుచుకోసాగింది. చెవుల్లో చురుగు ఇంకావుంది. ముంగురులు తడిచి ముద్దగా వున్నాయి. తలుపు వంక చూసేను. వేయలేదు. ఏక్షణంలో ఎవరువచ్చినా రావచ్చు. చివరంటా కాలిన సిగరెట్‌ను కిటికీ మీదున్న ఏష్‌ట్రేలో కుక్కి లేచి నుంచుని ఒళ్ళు విరుచు

కున్నాను. ప్రభావతి మంచం ప్రక్కగా నుంచుని ఒళ్ళు తుడుచుకుంటూ నావంక మిలమిల మెరిసే కళ్ళతో చూస్తోంది. తలుపు దగ్గరకు నడిచి తలుపు దగ్గరగా వేసి బయటకు తొంగిచూసేను. మీనాక్షి వాళ్ళింటి గుమ్మానికి ఆనుకుని నుంచుని రోడ్డుమీదకు చూస్తూంది. రోడ్డుమీద ఎవరూలేరు, ఎదురింటి మేడమీద ఎవరో నన్ను చూసి వెనక్కి వెళ్ళినట్లనిపించింది.

"తలుపులు వేయండి" అంది ప్రభావతి.

పవుడరు ఒంటి కంతటికీ పూసుకుని తను గుడ్డలు మార్చుకుంటుందేమో: తలుపులు దగ్గరకు లాగి గడియ పెట్టేను. ప్రభావతి కిటికీ తలుపులు మూస్తోంది. ఎందుకో త్వరలోపల ప్రభావతి తలుపులుమూసి నా ఎదురుగా వచ్చి నుంచుంది. మయిసూర్ శాండిల్ సబ్బు పరిమళం నన్ను కౌగలించుకుంది.

"మీనాక్షిగాని, చుట్టు ప్రక్కల ఇండ్లోవాళ్లుగాని—ఎవ రయినా వస్తారేమో" అని ఆమె పిరుదులమీద చేతులువేసి తన హత్తి కడుపును నాకేసి అదుముకున్నాను. స్విచ్ వేసి నట్లు ఆ మొత్త స్పర్శకు నరాల్లో గాలినింపటం మొదలు పెట్టింది.

నా లుంగి లాగివేస్తూ "దాసింది - ఈపూట ఎందుకో ధ్యాసంతా దీనిమీద ఉంది" అని నన్ను తన కుడిచేతిలోకి తీసుకుని ఆప్యాయంగా నిమిరి శరీరాన్ని వెనక్కి లాగింది. పోట్లాటకు ముందు చొక్కా చేతులు మడుచుకున్నట్లు అయినాను. రెండు క్షణాలు ఆగి చేయి ముందుకూ వెనక్కూ ఆడించింది.

"రాత్రి అతనికి ఇది లేదుకదూ!" అంది.

నన్ను అతనితో భేరీజు వేసుకుంటున్నదేమో. అతను నాకంటే ఎరుపు.

తెలూపేను, మళ్ళీ అతని గురించి ప్రశ్న వేయటం నాకు ఇష్టంలేక ఆమె నోటిని నా నోటితో మూసేను. నిమిషంపాటు ఊపిరి సలపనీయకుండా పెదిమలతో తడిపేను తరువాత నన్ను విడిపించుకుని నా ముందు మోకాళ్ళమీద నిలబడి నన్ను కవుగలించుకుంది. ప్రభావతి నన్ను ముద్దాడటం, పెదిమలతో పట్టుకుని కుక్కుకోవటానికి అది నాంది. నా పిరుదులపయి చేతులువేసి నన్ను మెల్లిగా జరుపుకో సాగింది,

వారం తర్వాత నేనిచ్చిన పుస్తకాలు తిరిగి ఇచ్చేస్తూ "అక్కయ్య ఈ పుస్తకాల్లోని ఫొటోలు ఏంవీ బావుండవని అంది." అంది మీనాక్షి.

"ప్రభావతి అంతేలే నీకు బాగున్నాయా?" అడిగేను.

"ఓ యస్. వేరే ఉంటే పట్రండి మీకు పుణ్యం ఉంటుంది."

"పుణ్యం నాకొద్దు పాపం రావాలి."

"ఎలా కావాలో మీరే చెప్పండి "

"ఇప్పుడు కాదు తర్వాత చెబుతాను."

"ఇప్పుడు చెప్పండి."

"సారీ!"

"అదేం కుదరదు, దెరీజ్ నో లారీ టు కేరీ యువర్ సారీ—ఇప్పుడే చెప్పటం మర్యాద."

అంతమాట వద్దు."

"మరి చెప్పండి."

"మీనాక్షీ!"

"ఊఁ"

''నువ్వు....''

''నేనా?''

''నువ్వు....'' నా గొంతు ఎండిపోతోంది. మాటలు పెగిలి రావటంలేదు. ఒణుకుతున్న కుడిచేయిని ఆమె భుజం మీద వేసేను

నా ఉద్దేశం మీనాక్షికి అర్థమయి ఉంటుంది. ఈ వారం రోజులు ఆమె ఆలోచనల వేడితో మెదడు ఉడికి పోయింది.

మీనాక్షి సీరియస్ అయిపోలేదు. తన భుజం మీదున్న నా చేయి తప్పించి, ''అక్కయ్య వస్తోంది.''

చటుక్కున వెనక్కి తిరిగేను. ప్రభావతి లేదు;రావటం లేదు. ఫూలయినాను.

''అదికాదు మీనాక్షీ....''

మీనాక్షి నా మాటలకు అడ్డువచ్చి. ''మీ ఉద్దేశం నేను గ్రహించేను. చెప్పండి. నా వయసెక్కడ. మీ వయసెక్కడ? మీకు పెళ్ళి అయింది. చక్కటి భార్యవుంది. పరాయి ఆడవాళ్ళమీద మీకెందుకింత కుతి''' తప్పుకదూ'' అంది మందలిస్తూ.

మెత్తటి చెప్పుతో గట్టిగా కొట్టినట్లు అనిపించింది మీనాక్షి నన్ను - చురుక్కుమనేలా - మందలిస్తుందని నేను ఊహించనయినాలేదు, వెంటనే ఏమనాలో నాకు తట్టలేదు. నేను తేరుకునే లోపల చక్కగా నవ్వి, ''రేపు కొత్త పుస్తకాలు తీసుకురావటం మర్చిపోకండి'' అని నా జవాబు కొరకు ఎదురు చూడకుండా వెళ్ళిపోయింది. మనసు ఎవరో కెలికినట్లు గజిబిజిగా ఉంది. సిగిరెట్ వెలిగించి కుర్చీలో కూర్చున్నాను. మీనాక్షి అన్న మాటల్లో తప్పేమీలేదు. ఆమె బలహీనతను ఆధారం చేసుకుని మాటలతో.

నయానో. భయానో ఆమెను నా దారిలోకి లాగాలని ఊహించేను. అలా ప్రయత్నించేను. మీనాక్షి రానంటే బ్లాక్ మెయిల్ చేద్దామని కూడా నాలుగయిదుసార్లు అనుకున్నాను. నాది ఏమీ చేతకాని మంచితనం కాబట్టి నా ఆలోచనలు అలా పుచ్చిపోయేయి. పబ్లిక్‌గా స్త్రీలను చెరిచేవాడి మనస్తత్వంకన్న నా మనస్తత్వం తక్కువది కాదు, రెండు మూడు రోజులు నా ఆలోచనలలా నడిచేక నామీద నాకు అసహ్యం వేయసాగింది. క్రమంగా పరి

వర్తనకు లోనుకాసాగేను. అయిదువారాలు గడిచేక జరిగింది పీడకలలా తీసుకుని మర్చిపోసాగేను.

ప్రభావతి తమ్ముడి పెళ్లికి ఏలూరు వెళ్ళినప్పుడు. పెళ్ళయినాక, "ప్రభావతిని ఇక్కడే ఉంచిపో నాయనా—డెలివరీ అయినాక తీసుకువచ్చి వదిలి పెడతాను" అంది ప్రభావతి అమ్మగారు.

మూడో నెలలోనే ఏలూరులో ప్రభావతిని ఉంచేయటం నాకు ఇష్టం లేకపోయినా ముఖమాటానికిపోయి అప్రయత్నంగా తలూపేను. ప్రభావతిని అక్కడే ఉంచి తిరిగి ఊరు చేరుకుని డ్యూటీలో జాయిన్ అయినాను. హోటలు భోజనంచేస్తూ ఇంట్లో ఒంటరిగా పడుకుంటూ రోజులు కష్టంగా దొర్లించసాగేను. మీనాక్షి తరుచు నా గదికి వచ్చి పత్రికలు తీసుకువెడుతుండేది. నేను ఎక్కువగా మాట్లాడేవాడనికాదు. ఆమెకూడా ముభావంగా మెలిగేది.

ఒకరోజు సాయంత్రం అయిదున్నరకు ఆఫీసునుండి ఇంటికి వచ్చి గుడ్డలు మార్చుకుంటూంటే ప్రక్కింటిలో నుండి మాటలు చిన్నగా వినిపించసాగేయి.

"గురుడు వచ్చినట్టుందే" అంది ఒక గొంతు.

ఆ గొంతు విశాలాక్షి అని మీనాక్షి స్నేహితురాలిది. ఆ సంభాషణ నాగురించి కాబట్టి చెవియొగ్గి వినసాగేను.

"ఆఁ వచ్చేడు" అంది మీనాక్షి.

"ప్రభావతి ఎప్పుడు తిరిగి వస్తుందిట?"

"నాలుగయిదు నెలలు పట్టవచ్చు."

"నీకు ఛాన్సే."

"ఛ, ఏంలేదు. నిజం."

"వాయ్, నువ్వు మడికట్టుకు కూర్చుంటానంటే ఎవరు నమ్మినా నేనుమటుకు నమ్మను. ఏం చూపు చూడలేదా?"

నా గుండె వేగంగా కొట్టుకోవటం మొదలెట్టింది. ఊపిరి పీల్చుకోవటం కూడా మర్చిపోయేను.

"లేదు" అంది మీనాక్షి.

"ఎందుకో?"

"గురుడికి ఇది లేదు."

"ఏది?"

"విశాలాక్షికి మీనాక్షి ఏం చూపించిందో ఉత్కంఠతంగా ఉంది.

"ఇది" అంది మీనాక్షి.

విశాలాక్షి ఫక్కున నవ్వింది.

దిమ్మెరపోయేను.

నాలో లోపం, నా పరివర్తనా? లేక మీనాక్షిని అర్థం చేసుకోకుండా పోవటమా? నేనేదీ ఆలోచించ దల్చుకో లేదు. మీనాక్షి పుస్తకాలకు వచ్చినప్పుడు తలుపులు మూశాను. "ఏమిటది?" అంది విసురుగా.

నేను లెక్కచేయలేదు నా దురుసుతనం చూసి మీనాక్షి ముందు బెట్టుపోయినా తరవాత నవ్వి. "అన్నాళ్ళూ మీ ధైర్యం ఎక్కడ దాచారు?" అంది. ఆ మెద్వారా త్వర లోనే విశాలాక్షిని కూడా నా పడకగదికి లాగేశాను.

వారిద్దరూ కలిసి చెప్పిన ఒక మాట ఏమంటే "మీ ఆవిడ ఆ సుభా నీతో మర్దించుకుని మర్దించుకుని వెళ్ళింది తెలిసిందా!" అని.

నాకు మతిపోయింది. ప్రభావతిని ఏవగించుకున్ని ఏలూరు వెళ్ళలేదు. సుభా నీకు చాలా రోజులుగా కొట్టులో కని పించటంలే. ఒకవేళ ప్రభావతికోసం ఏలూరులో మకాం వేశాడేమోనని అనుమానం కలిగి ఎంక్వైరీ చేశాను.

అతగాడు రెండునెల్ల క్రితం ఏదో పోలీసు కేసులో

యిరుక్కొని జైలుకి వెళ్ళాడట; రెండు నెల్ల క్రితంఅయితే అతను ప్రభావతితో ఎప్పుడు సంబంధం పెట్టుకున్నట్టుంది?

నేను జాగ్రత్తగా ఆలోచించాక ప్రభావతికి అతడికి సంబంధం వుండటానికి అవకాశంలేదని అర్థమయింది. అలా సంబంధం వుందని చెబితే భార్యధ్యాసలేకుండానే తమతోనే వుండిపోతాడని ఆ స్నేహితురాళ్ళిద్దరూ ప్లాన్ వేసి వుండాలి.

వారి ముదురుపాకం కోరికలు తెలిసాక వారు మరింత గ్లామరుగా కనిపించారు. నిజంగానే కొన్నాళ్ళు పాటు ప్రభావతిని మర్దించాను. మగపిల్లాడు పుట్టాడని ప్రభావతినుండి ఉత్తరం వచ్చిన రోజున విశాలాక్షి ఎందువల్లో మాయింటికి రాలేదు.

"కారణం ఏమిటి?" అడిగాను మీనాక్షిని.

"దానికి కావల్సింది కడుపు. అది అయింది ఇవ్వాళే అది నెలతప్పినట్టు డాక్టరు చెప్పారు. ఆ కడుపు ఎక్కడ చెదిరిపోతుందోనని దాని భయం. అందుకు రాలేదు. ఇక రాదు," అంది మీనాక్షి.

"మరి నీకు ఏం కావాలి?" అని అడిగాను చిలిపిగా ఆమెవంక చూసి.

ఆమె క్షణంపాటు సంశయించి, ధైర్యం తెచ్చుకుని ఎదురింటి మేడమీదకు వేలుపెట్టి చూపించింది. అంటే ఆ యింట్లో అద్దెకుంటున్న కుర్రాడు కావాలని అర్థం.

"దీని దుంపతెగ!" అనుకున్నాను ఆశ్చర్యంగా మీనాక్షివంక చూసి.

ఇది వెరైటీల పక్షి.

"నీకు భామ్మ వుండదని భయం లేదులే! ఇద్దరూ కలిసే చేయవచ్చులే!" అంది మీనాక్షి నవ్వుతూ ★